

MARKOVIĆ I PARTNERI

ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.

LAW FIRM

Ilica 1a
10000 Zagreb,
Republika Hrvatska
centrala: + 385 (0) 1 46 99 444
telefax.: + 385 (0) 1 46 99 499
e-mail: markovicpartneri@m-i-p.hr

Zagreb, 26.05.2021

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
10000 ZAGREB

Broj/No: 515

Na broj: P-1327/2017

Pravna stvar:

Tužitelj: Stečajna masa iza stečajnog dužnika MIRET d.o.o. u stečaju, Karlovac, koga zastupa Jozo Brčić, stečajni upravitelj, koga temeljem punomoći zastupa

MARKOVIĆ I PARTNERI
odvjetničko društvo d.o.o.
ODVJETNIK
DINO VUKŠIĆ
ZAGREB, ILICA 1A
TELEFON: +6 99 444

Tuženik: I. Dragutin Babić, Vukova gorica 24/A, OIB: 79396714738

II. Sava osiguranje, d.d., Republika Slovenija, 2000 Maribor, Cankarjeva ulica 3, OIB: 16760357166

ŽALBA

tužitelja

I. Tužitelj je dana 18.05.2021. godine zaprimio presudu Naslova u kojoj je odlučeno sljedeće:

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Stečajna masa iza MIRET d.o.o. "u stečaju" Zagreb, Horvaćanska cesta 146a, OIB: 33808960579 postavljen podneskom od 07.02.2018.g. i ispravljen na ročištu 14.03.2018.g., te na ročištu 24.03.2021.g. u pogledu naziva i adrese stranaka - koji glasi:

"I Nalaže se tuženicima DRAGUTINU BABIĆU, Vukova Gorica 24/A, OIB: 79396714738 i Zavarovalnici Sava, Zavarovalna družba, d.d. Slovenija, Maribor, Cankarjeva ulica 3, OIB: 45237012600 da solidarno plate tužitelju Stečajna masa iza MIRET d.o.o. "u stečaju",

Zagreb, Horvaćanska cesta 146a, OIB: 33808960579 iznos od 558.000,00 kn zajedno s 5% kamata godišnje tekućim od 5. svibnja 1994.g. pa do isplate, sve u roku od 8 dana.

II Nalaže se tuženiku DRAGUTINU BABIĆU, Vukova Gorica 24/A, OIB: 79396714738 da plati tužitelju Stečajna masa iza MIRET d.o.o. "u stečaju", Zagreb, Horvaćanska cesta 146a, OIB: 33808960579 iznos od 181.544,96 kn zajedno s 5% kamata godišnje tekućim od 5. svibnja 1994.g. pa do isplate, sve u roku od 8 dana.

III Nalaže se tuženicama DRAGUTINU BABIĆU, Vukova Gorica 24/A, OIB: 79396714738 i Zavarovalnici Sava, Zavarovalna družba, d.d. Slovenija, Maribor, Cankarjeva ulica 3, OIB: 45237012600 da solidarno plate tužitelju Stečajna masa iza MIRET d.o.o. "u stečaju", Zagreb, Horvaćanska cesta 146a, OIB: 33808960579 troškove ovog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja presude pa do isplate po stopi propisanoj člankom 29. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 78/15), koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 8 dana".

II. Tužitelj Stečajna masa iza MIRET d.o.o. "u stečaju" Zagreb, Horvaćanska cesta 146a, OIB: 33808960579 je dužan naknaditi I. tuženiku Dragutinu Babiću iz Vukove Gorice 24/A, OIB: 79396714738 parnični trošak u iznosu od 87.111,00 kn u roku od 8 dana.

III. Tužitelj Stečajna masa iza MIRET d.o.o. "u stečaju" Zagreb, Horvaćanska cesta 146a, OIB: 33808960579 je dužan naknaditi II. tuženiku Zavarovalnica Sava, Zavarovalna družba, d.d. Republika Slovenija, Maribor, Cankarjeva 3, OIB: 45237012600 parnični trošak u iznosu od 162.395,30 kn u roku od 8 dana

II. Tužitelj u otvorenom zakonskom roku izjavljuje žalbu protiv presude u cijelosti, kako slijedi.

III. Temeljem članaka 348. do 377. te Zakona o parničnom postupku (nadalje u tekstu: ZPP) tužitelj ulaže žalbu protiv gore navedene presude zbog toga što je sud počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog toga što je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i zbog toga što je sud pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, a sukladno članku 353. stavku 1. ZPP-a

II. Tužitelj u otvorenom zakonskom roku izjavljuje žalbu protiv presude u cijelosti, kako slijedi.

III. Temeljem članaka 348. do 377. te Zakona o parničnom postupku (nadalje u tekstu: ZPP) tužitelj ulaže žalbu protiv gore navedene presude zbog toga što je sud počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog toga što je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i zbog toga što je sud pogrešno primijenio odredbe materijalnog prava, a sukladno članku 353. stavku 1. ZPP-a

- IV. Tužitelj prvotno ističe da je Naslov učinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka kada je odbio dokazni prijedlog tužitelja -izvođenje financijsko knjigovodstveno vještačenje. Naime, sude je gore navedenim odbijanjem u potpunosti zanemario uputu sadržanu u rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl.br.: 7/01 od 06.06.2002. godine kojim je prihvaćena revizija u odnosu na zahtjeve tužitelja za naknadu štete te su u tom dijelu ukinute presuda Visokog trgovačkog suda od 19.05.1998 broja PŽ-639/98 i presuda Trgovačkog suda u Karlovcu od 11.12.1997 P-626/94. Također pri izričitoj predmetnoj uputi je ostao i Visoki trgovački sud u odluci PŽ-7372/2014 te je sud bio u obvezi prihvatiti navedeno.
- V. Sud predmetno odbijanje obrazlaže u pobijanoj presudi na sljedeći način *Kako tužbeni zahtjev nije bio osnovan iz navedenih razloga, to nije bilo potrebno provoditi financijsko vještačenje na okolnost visine potraživanja prema čl. 23 u pogledu ograničenja iz čl. 23 st. 3 cit. CMR Konvencije, a također tužitelj nije dostavio nikakve podatke o vrsti robe, tj. o predmetnim cipelama da bi se uopće mogla utvrditi vrijednost takve robe, dakle potpuno.* Tužitelj ističe da je predmetno u potpunosti ne točno, da je dostavio fakturu iz koje je sve vidljivo, vrsta i količina cipela te da je isto sukladno čl. 23.st 3 CMR-a jasno određivo te je prethodni navod suda u potpunoj suprotnosti s uputama Visokog trgovačkog suda i Vrhovnog sud Republike Hrvatske. Također sud nema financijsko računovodstvena znanja da zna temeljem čega bi mogao točno utvrditi visinu tužbenog zahtjeva. Dakle, spisu prileži račun broj 22044 od 14.10.1993. koji se odnosi na 5508 pari muških i ženskih čizama parkiranih u 459 kartonskih kutija bruto težine 7300 kg neto 6400 kg na iznos od 127.840,68 USD, a koji račun je ovjeren od Carinske uprave ispostava Krapina i upisan je broj ICD 7612, izvozna carinska deklaracija broj 7612 od 14.10.1993 ovjerena od Carinske uprave, Ispostava Krapina a u kojem su upisani isti podaci kao i u računu broj 22044 od 14.10.1993., a iz čega su jasno vidljivi podaci.
- VI. Nadalje, sud pogrešno i nepotpuno utvrđuje činjenično stanje kada u svom obrazloženju potpuno proizvoljno staje na stranu tuženika, odnosno predaje vjeru njegovom iskazu.

Prvotno sud u svom obrazloženju potpuno zaboravlja na dogovornost I.tuženika te istoga ekskulpira na sljedeći način:

I.tuženik Dragutin Babić predmetnu robu predao osobi - koja ga je dočekala i koja se njemu predstavila kao predstavnik tvrtke "ELORG" i predstavnik direktora Sergeja Mordovina, te je ta osoba imala podatak o prijevozniku Dragutinu Babiću, o njegovom imenu i kamionu s prikolicom, tj. o registracijskim oznakama, a isto tako i podatak o samom prijevozu predmetne robe, muških i ženskih cipela, i - osobi koja je I. tuženiku, Dragutinu Babiću predala nakon izvršene carinske kontrole potvrđeni CMR tovarni list s okruglim žigom primatelja robe na kojem piše: "ELORG", dakle upravo onako kako je u predmetnom međunarodnom tovarnom listu CMR na l. 7 i označen primatelj robe: "ELORG".

Isto tako se na međunarodnom tovarnom listu CMR ovaj naziv navodi na latiničnom pismu, a isto tako i se on navodi i na okruglom žigu "ELORG" kojim je snabdjeven ovaj međunarodni tovarni list CMR na l. 7.

Činjenica koja je utvrđena tijekom vještačenja predmetnog žiga – da je ovaj žig falsificiran i da se ne radi o originalnom žigu ruskog kupca (kako god da se on zvao) – se prema utvrđenim činjenicama u tijeku ovog postupka – ne može staviti na teret I. tuženiku Dragutinu Babiću kao prijevozniku, a s obzirom da on, tj. I. tuženik nije imao nikakvu mogućnost provjere žiga kojim je potvrđen predmetni međunarodni tovarni list CMR jer je garancijsko pismo koje je nesporno dobio – ostalo na ruskoj granici prilikom uvoza predmetne robe, a osim toga tužitelj mu, kao što mu nije dao nikakve točne, jasne i nedvosmislene podatke niti o osobi kupca niti o adresi niti o mjestu preuzimanja robe, nije dao niti nikakve podatke o žigu ruskog kupca.

- VII. Dakle, sud u potpunosti zanemaruje da je I. tuženik sukladno ugovoru i uputama trebao doći u poduzeće ELROG, a ne vršiti pretovar i trgati plombu na nekom parkiralištu. Plomba se jedino može trgati na carinici ili u krugu društva nakon obavljene carine, a ne na nekom parkiralištu. Također nejasno je zašto I. tuženik vrši pretovar na nekom parkiralištu kad isti ima broj telefona ovlaštene osobe ELROG društva, podatke o adresi sjedišta zajedno s mapom istog. Također neshvatljivo je kako isti ne traži nikakvu legitimaciju od strane osobe koja mu prilazi i predstavlja se kao Sergej Moldovin. Dakle, I. tuženik bi sukladno navedenom načinu postupanja bilo kojoj osobi koja se predstavi kao Sergej Moldovin predao robu. Odnosno, ukoliko je navod I. tuženika istinit da je predao robu osobi koja se predstavila kao Sergej Moldovin to ga nikako ne oslobađa odgovornosti budući istome nije provjerio identitet te je očito da se radi o neprofesionalnom ponašanju I. tuženika te krajnjoj nepažnji kada je na nekom parkiralištu predao robu osobi koja mu se samo predstavila kao Sergej Moldovin samo zato jer je isti na arku papira imao navedene podatke vozila, ime tužitelj, ime I. tuženika te ime Sergej Moldovin. Dakle, sud predmetno potpuno zanemaruje i činjenicu da I. tuženik odgovara pažnjom dobrog stručnjaka jer se radi o njegovoj profesionalnoj djelatnosti te izlika neisporučivanja robe nikako ne može bit predaja nečega bez provjere osobe kojoj se predaje jer isti ima podatke o tužitelj, I. tuženik i robi. Dakle, stav sud kojim predaje vjeru ovakvim diletantskim navodim I. tuženika, a zanemarujući čl.10. Zakon o obveznim odnosima je potpuno neshvatljiv. Sukladno navedenom evidentno je da je sud krivo primijenio materijalno pravo u pobijanoj presudi.
- VIII. Također stav sud kojim ekskulpira I. tuženika *bilo bi suprotno načelu ravnopravnosti stranaka, tražiti od I. tuženika da zna kako izgleda žig ruskog kupca (kojeg osim toga tužitelj označava u latiničnom pismu, dakle suprotno od navoda na samom žigu koji je na ćirilichnom pismu)* je u totalnoj suprotnosti s navodima tužitelja i gore navedenim materijalnim pravom. Naime, tuženik je u ovom trgovačkom odnosu profesionalna osoba, odnosno on pruža uslugu iz svoj djelatnosti, a za koju je stručan. Dakle, navedeni stav suda da on ne treba znati kako izgleda žig na ćirilici je potpuno ne bitan jer je tuženik u najmanju ruku bio dužan izvršiti provjeru i identitet osobe kojoj predaje robu te predati robu na dogovorenom mjestu.

- IX. Nadalje, zaključak suda da je *odlučna činjenica i okolnost što se direktor prednika tužitelja Josip Boljar nalazio u isto vrijeme u Rusiji, u Moskvi, i to upravo kod ruskog kupca*, je u potpunosti iskonstruiran u korist tuženik. Naime, Josip Boljar nikad nije rekao da se nalazio kod kupca već da se nalazio u Moskvi zbog drugih poslova njegove firme. Tužitelj napominje da prednik tužitelja se nije bavio prijevozom robe te je sasvim životno poslovno logično da direktor trgovačkog društva koje je tada zapošljavalo više stotina ljudi se nalazi u Moskvi i obavlja poslove, a bez da u svom autu prati i kontrolira prijevoznika, a što bi pa analogiji bio stav suda u ovakvom krajnje tendencioznom obrazloženju. Također bitno je imati tehnološku perspektivu toga doba, ne imanje mobitela i da se radi o gradu od 10 milijuna ljudi. Dakle, o gradu veličine skoro tri Republike Hrvatske.
- X. Kako je sud zaključio u pobijanoj presudi da je tužitelj odgovoran jer na CMR-u nije naveo točnu adresu te je dao dvije različite fakture je potpuno neistinita. Tužitelj je dao točnu adresu sjedišta društva, a faktura koja je važeća je ona s iznosom od 127.840,68 USD, a kako je naveo vještak. U donosu na navedeno tužitelj ističe, s obzirom da se radi o međunarodnom prijevozu primjenjuje se Konvencija o ugovoru za međunarodni prijevoz cestom (CMR). Prema članku 17. St.1. CMR-a prijevoznik odgovara za potpun ili djelomičan gubitak robe od časa predaje, kao i za zakašnjenje u isporuci, odnosno postoji kauzalna odgovornost. Prijevoznik se sukladno čl.17.st.2. CMR-a može osloboditi odgovornosti za gubitak robe, njeno oštećenje, ili zakašnjenja u isporuci ako je isto prouzročeno krivnjom imatelja prava, njegovim nalogom koji nije posljedica krivnje prijevoznika, prirodnom manom robe ili koja je nastala iz okolnosti koje prijevoznik nije mogao izbjeći niti spriječiti.
- XI. U predmetnom odnosu teret dokaza je bio na ovdje I. tuženiku koji je da bi se oslobodio odgovornosti morao dokazati da je gubitak robe nastao iz razloga određenih čl.17.st.2. CMR-a. Iz iskaza I. tuženik je proizlazi da je od radnika tužitelja zaprimio papir s planom Moskve, isječak plana gdje se nalazi društvo ELROG, ime čovjeka Sergej Moldovin i brojem telefona poduzeća ELROG, a što je sve dobio uz dokumentaciju i to račune, certifikat o podrijetlu robe, garantno pismo, a CMR je dobio od društva EUROSPEED te mu je nakon što je prošao carinsku kontrolu kamion zablombiran te je dobio izvoznju carinsku deklaraciju. O gore navedenom sud uopće ne donosi stav niti zaključak, pogotovo ako se uzmu u obzir utvrđene činjenice da I. tuženika predaju nije vršio na mjestu sjedišta društva kupca, a za koje je imao točne podatke niti da je utvrdio identitet osobe kojoj predaje robu. Dakle, nestanak robe se dogodio zbog isključivo navedenog i da je I.tuženik postupao pažnjom dobrog stručnjaka predmetno se ne bi dogodilo. Dakle, stav suda da je samim krivim ispunjavanjem teretnog lista tužitelj odgovoran je potpuno nezakonit i pravno logično nebulozan, a to je jasno jer odredba čl.7-st-1 navodi da je *Pošiljatelj odgovara za sve troškove, gubitke i štete koje pretrpi prijevoznik zbog netočnih i neodgovarajućih informacija iz članka 6*. Dakle, tuženik je trebao dokazati da se zbog krivih informacija dogodila predmetna šteta, a što ovdje nije slučaj već ne imanje odgovarajuće pažnje tuženika prilikom obavljanja posla za koje je angažiran. Ne navođenjem utvrđenih činjenica u ovom postupku sud čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka opisanu člankom 354.st.2.toč.11 ZPP-a, također pogrešno utvrđuje činjenično stanje i krivo primjenjuje materijalno pravo.

- XII. Nadlaje tužitelj ističe činjenicu da je sud potpuno pogrešno utvrdio odluku o trošku budući isti je odbio financijsko knjigovodstveno vještačenje sukladno uputama VTSA i VSRH, a isti nema predmetna znanja kojom bi mogao izračunati visinu predmetnog potraživanja sukladno čl.23. CMR-a te stoga nije mogao pravilno izračunati trošak.
- XIII. S obzirom na navedeno, tužitelj predlaže drugostupanjskom sudu preinačiti pobijanu presudu na način da usvoji tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti te usvoji zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka, odnosno podredno ukinuti pobijanu presudu te vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu

**Stečajna masa
stečajnog dužnika MIRET d.o.o. u stečaju
po punomoćniku:**

POSREDOVAČ I PARTNERI
POSREDOVAČKO DRUŠTVO d.o.o.
DANILO TURIĆ
BINO VUKŠIĆ
BEOGRAD, BILICA 1A
TEL: 011 46 99 444

Trošak tuženika:

Sastava žalbe 9.250,00 kn + PDV25%

Sveukupno : 11.562,50 kn

+

Trošak pristojbe po određenju suda